

[Thorndahl]

inden for produktionssektoren og inden for boligsektoren, og det gør de ved i tilsvarende omfang at formindske disse institutioners køb af statsobligationer. Det medfører – sådan forstod jeg økonomiministeren – at der så må udstedes færre statsobligationer i et omfang, der svarer til aktivitetsudvidelsen inden for produktionssektoren og boligsektoren. Når man kan det – sådan forstod jeg økonomiministeren – er det, fordi man får en stigning i beskæftigelsen og dermed nedbringer arbejdsløshedsunderstøttelsen, og der var også andre afledte virkninger, der altså rent faktisk finansierede den formindskede udstedelse af statsobligationer. Sådan forstod jeg økonomiministeren, og det synes jeg er en interessant sammenhæng.

Boligministeren tilkendegav, at det var nogenlunde korrekt, sådan som jeg har forstået beregningerne i bemærkningerne i forslagene, nemlig at man forestiller sig, at disse obligationer kan sælges til pari. Sådan forstod jeg boligministeren, og jeg forstod også boligministerens udtalelse på den måde, da han kommenterede mit spørgsmål, at det nærmest havde karakter af et postulat; det er noget, regeringen tror, ikke noget, den kan argumentere for. Det synes jeg også er interessant.

Så forstod jeg, at det spørgsmål, jeg specielt rejste om den særlige ordning, som det almenyttige byggeri får i forbindelse med ekstraordinære bygningskader som den eneste bolig- og bygningskategori overhovedet, der får mulighed for at indeksfinansiere denne del af byggeaktiviteten, ikke var noget, ministeren kunne give nogen særlig begrundelse for. Jeg forstod det i hvert fald indirekte sådan, at hvis der var en begrundelse, var det i hvert fald ikke en begrundelse af en karakter, ministeren ville referere herfra. Det tager jeg så til efterretning.

Endelig skal jeg nævne spørgsmålet om byerhvervenes muligheder for at få finansieret deres byggerier ved indeksslån, hvor ministeren ligesom argumenterede for, at det var private udlejningsejendomme. Det mener jeg faktisk ikke vi taler om; jeg taler f. eks. om sådan noget som lægehuse, og sådan som forslaget er formuleret, kan jeg altså ikke se, at et lægehus, for at tage det eksempel, kan finansieres med indeksobligationer. Jeg vil gerne have en rigtig forklaring på, hvorfor det efter forslaget ikke kan det.

Stubbjær Pedersen (CD):

Boligministeren siger, at problemet med efterfinansieringen bliver stort set det samme som nu, hvor vi kan finansiere op til 80 pct. Det mener jeg dog vi har kunnet hele tiden på nybyggeri. Men nu er der altså den væsentlige forskel, at et almindeligt lån, som vi kender det nu, efterhånden bliver mindre, hvorimod et indeksslån stadig væk stiger. Et indeksslån på 100.000 kr. i dag vil, siger Jyllands-Posten, med en 15 pct.s inflation i løbet af 17 til 18 år have en restgæld på 340.000 kr.

Men boligministeren mente i øvrigt at have en løsning på efterfinansieringsproblemet, en bygge-spare-låne-ordning. Det lyder selvfølgelig fascinerende, men jeg tvivler lidt på, at banken, bare fordi man har kunnet spare et beløb sammen, vil være villig til blanko at låne det sidste beløb ud, specielt i disse tider, hvor bankerne taber store summer og derfor må være ekstra forsigtige. Men o.k., hvis boligministeren har ret, så betyder det i hvert tilfælde, at der går mindst 1½ år, før lovgivningen får nogen effekt på ejerboligområdet.

Dernæst kunne jeg tænke mig at spørge bolig- eller landbrugsministeren, om man også har en løsning for landbruget. Jeg tænker her på, at hvis man vil have omprioriteret nogle af sine indestående lån med indeksslån, kræver det, at de panthavere, som står yderligere, accepterer det, og det kan jo godt give nogle problemer i sig selv.

Dræbye (RV):

Jeg skulle måske lige i anledning af hr. Stubbjær Pedersens bemærkninger konstatere, at forudsætningen for denne beregning er en inflation på 15 pct., og det må nok siges at være et urealistisk højt niveau. Det knytter i øvrigt an til mine bemærkninger fra før om, at vi skal have en inflationsdæmpende politik, for så får vi også et andet forløb.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning, som jeg ikke nåede i første omgang, og det drejer sig om kataloget over mulige finansieringsformer for indeksslån. Der mangler lejeres overtagelse af en udlejningsejendom som andelsbolig i dette katalog. Jeg er snart lidt ked af, at det hver gang er det radikale venstre, som skal gøre opmærksom på, at det kunne være hensigtsmæssigt at bruge indeksfinansiering netop for andelsboliger, men det er det